

Προσφυγή της 15ης Μαρτίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-150/07)

(2007/C 117/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. Wilms και M. Afonso)

Καθής: Πορτογαλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία, αρνούμενη να καταβάλει στην Επιτροπή τόκους υπερημερίας για την καθυστέρημένη πληρωμή των ιδίων πόρων στο πλαίσιο του συστήματος ΑΤΑ και μη μεταβάλλοντας την εθνική της πρακτική όσον αφορά τη λογιστική καταχώριση των ιδίων πόρων στο πλαίσιο του προαναφερθέντος συστήματος, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 2, 6, παράγραφος 2, και 9, 10 και 11 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1552/89 ⁽¹⁾.
- να καταδικάσει την Πορτογαλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Στις 21 Φεβρουαρίου 1992, ημερομηνία της ανεπίσημης βεβαιώσεως των ποσών των επίδικων τελωνειακών οφειλών, τα ποσά αυτά δεν είχαν αμφισβητηθεί επισήμως ούτε από τους οφειλέτες ούτε από τον εγγυοδοτικό οργανισμό, η δε πληρωμή τους καλυπτόταν από εγγυήσεις κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1, της Συμβάσεως ΑΤΑ. Κατά συνέπεια, πληρούνταν οι προϋποθέσεις για την καταχώριση των βεβαιωθείσων απαιτήσεων στη «λογιστική Α».

Τα επίδικα ποσά έπρεπε να καταχωριστούν στη λογιστική Α και να καταλογιστούν στον κοινοτικό προϋπολογισμό εντός της προθεσμίας που τάσσει ο κανονισμός 1552/89. Στο μέτρο που οι πορτογαλικές αρχές καταχώρισαν με καθυστέρηση τα εν λόγω ποσά στον λογαριασμό που προβλέπει το άρθρο 9, παράγραφος 1, του κανονισμού 1552/89, οφείλονται τόκοι υπερημερίας υπολογιζόμενοι βάσει του άρθρου 11 του κανονισμού αυτού και, μετά τις 31 Μαΐου 2000, βάσει του άρθρου 11 του κανονισμού 1150/2000 ⁽²⁾. Εξάλλου, οι πορτογαλικές αρχές έπρεπε να προσαρμόσουν την εθνική τους πρακτική στην κοινοτική νομοθεσία για την αντιμετώπιση παρόμοιας περιπτώσεως στο πλαίσιο της Συμβάσεως ΑΤΑ.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ, Ευρατόμ) 1552/89 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 1989, για την εφαρμογή της απόφασης 88/376/ΕΟΚ, Ευρατόμ για το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων (ΕΕ L 155, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 1150/2000 του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2000, για την εφαρμογή της απόφασης 94/728/ΕΚ, Ευρατόμ για το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων (ΕΕ L 130, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Συμβούλιο της Επικρατείας (Ελλάς) στις 19 Μαρτίου 2007 — Θεολόγος-Γρηγόριος Χατζηθανάσης κατά Υπουργού Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Οργανισμού Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης (ΟΕΕΚ)

(Υπόθεση C-151/07)

(2007/C 117/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Συμβούλιο της Επικρατείας

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτών: Θεολόγος-Γρηγόριος Χατζηθανάσης

Καθών η αίτηση: Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, Οργανισμός Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης (ΟΕΕΚ)

Προδικαστικό ερώτημα

Όταν υπήκοος κράτους μέλους, επικαλούμενος τίτλο που εμπίπτει, κατ' αυτόν, στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 92/51/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18.6.1992, τιτλοφορουμένης «σχετικά με ένα δεύτερο γενικό σύστημα αναγνώρισης της επαγγελματικής εκπαίδευσης, το οποίο συμπληρώνει την οδηγία 89/48/ΕΟΚ» (ΕΕ L 209), ζητεί από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής να του επιτραπεί η πρόσβαση σε επάγγελμα νομοθετικώς κατοχυρωμένο στο κράτος μέλος υποδοχής ή η άσκηση του επαγγέλματος τούτου, οι αρχές αυτές έχουν, κατά την έννοια των διατάξεων των άρθρων 1, 2, 3 και 4 της οδηγίας 92/51, ερμηνευόμενων υπό το φως των άρθρων 149 και 150 της Συνθήκης για την Ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, τη δυνατότητα να απορρίψουν το αίτημα του ενδιαφερομένου (και να αποκλείσουν, έτσι, παντελώς την πρόσβασή του στο ανωτέρω επάγγελμα ή την άσκησή του στο κράτος μέλος υποδοχής), εκ μόνου του λόγου ότι ο επίμαχος τίτλος έχει μεν χορηγηθεί από αρχή του κράτους μέλους προελεύσεως, αλλά κατόπιν σπουδών, το μεγαλύτερο τμήμα των οποίων πραγματοποιήθηκε στο κράτος μέλος υποδοχής και σε φορέα, ο οποίος λειτουργεί μεν ελευθέρως στο κράτος μέλος υποδοχής, δεν αναγνωρίζεται, όμως, ως εκπαιδευτικό ίδρυμα στο κράτος τούτο, δυνάμει σχετικής γενικής διατάξεως της νομοθεσίας του;